

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2619010462
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2619010462.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného K. F., v konaní o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe po podmiennečnom odsúdení, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Senica zo dňa 18.12.2019 pod sp. zn. 11Nt/8/2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.02.2020 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje v celom rozsahu.

II.

Podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona súd vyslovuje, že sa odsúdený K. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., L. X. XXXX/XX, v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Senica, sp. zn. OT/5/2018 zo dňa 13.01.2018, právoplatného dňa 13.01.2018, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. h) Trestného zákona, v trvaní 4 (štyri) mesiace, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

ne osvedčil,

a preto trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace vykoná.

Podľa § 50 ods. 8 Trestného zákona a § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom.

odôvodnenie:

Na padnutým uznesením súd prvého stupňa na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.12.2019 rozhodol podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona tak, že sa odsúdený K. F., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom R., L. X. XXXX/XX, vo veci Okresného súdu Senica č.k. OT/5/2018-73 v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia osvedčil.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia (č.l. 23-24) vyplýva, že ods. K. F. bol Trestným rozkazom Okresného súdu Senica č. k. OT/5/2018-73 zo dňa 13.1.2018, právoplatným dňa 13.1.2018, odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona a to k trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený a bola mu určená skúšobná doba na 1 rok.

Dňa 18.12.2019 súd vo veci vykonal verejné zasadnutie na ktorom zistil, že Trestným rozkazom Okresného súdu Senica č. k. 2T/49/2019-63 zo dňa 24.7.2019, právoplatným dňa 17.8.2019, bol K. F. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený peňažný trest vo výške 200 €. Tento zaplatil dňa 26.11.2019, o čom predložil súdu poštovou poukážku. Tiež súd zistil, že v dobe podmiennečného odsúdenia sa dopustil priestupku proti občianskemu

spolunažívaniu, ktorý priestupok spáchal dňa 21.11.2018 voči poškodenému H. F. a bola mu uložená bloková pokuta.

Odsúdený na verejnom zasadnutí k veci uviedol, že žiada súd, aby mu výkon trestu nenariaďoval, pretože konečne si našiel prácu, aby mohol riadne platiť výživné. Pracuje v Rakúsku, sadia stromky, pričom od 01/2020 má sľúbenú riadnu pracovnú zmluvu. Býva v spoločnej domácnosti s matkou. Pokiaľ ide o osobu H. F., vôbec nevie, o koho sa jedná, pripustil, že mu bola svojho času uložená bloková pokuta za to, že niekoho napadol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Senica na verejnom zasadnutí navrhol odsúdenému nariadiť výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený Trestným rozkazom Okresného súdu Senica č. k. OT/5/2018-73 zo dňa 13.1.2018, právoplatným dňa 13.1.2018, nakoľko odsúdený porušil podmienku a v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa dopustil ďalšej trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne odsúdený a zaradiť ho do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd ďalej uviedol, že je pravdou, že ods. K. F. spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženú mu Trestným rozkazom Okresného súdu Senica č. k. OT/5/2018-73 zo dňa 13.1.2018, právoplatným dňa 13.1.2018, ďalší trestný čin a to zanedbanie povinnej výživy, za ktorý bol právoplatne odsúdený (Trestný rozkaz Okresného súdu Senica č. k. 2T/49/2019-63 zo dňa 24.7.2019, právoplatný dňa 17.8.2019), avšak v čase, kedy súd rozhodoval o prípadnej premene trestu, už mal zaplatený uložený peňažný trest, pričom pri peňažnom treste platí, že jeho zaplatením sa na páchatela hľadí, akoby za túto trestnú činnosť nebol odsúdený. Tiež je pravdou, že dňa 21.11.2018 (teda v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia) sa odsúdený K. F. dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorý bol vybavený len blokovou pokutou, teda súd má za to, že toto konanie nie je pre spoločnosť až tak nebezpečné a možno teda konštatovať, že vyhovel uloženým podmienkam, teda viedol v skúšobnej dobe riadny život. Napokon prvostupňový súd dodal, že ak by bol odsúdený vo výkone trestu, nikomu tým nepomôže, len sa mu budú zvyšovať dlhy na výživnom, pričom je v záujme maloletých detí, aby výživné riadne platil a preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť prokurátor Okresnej prokuratúry Senica, ktorú aj náležite písomne odôvodnil (č.l. 25).

V sťažnosti uviedol, že s napadnutým uznesením Okresného súdu Senica prokuratúra nemôže súhlasiť, nakoľko ho nepovažuje za zákonné. Skutočnosť, že odsúdený spáchal v skúšobnej dobe trestný čin je dostatočným podkladom na vyslovenie, že sa odsúdený neosvedčil, pričom nemá žiadnu relevanciu skutočnosť, že odsúdený (v danom konaní) uložený peňažný trest zaplatil, alebo nie a teda, že sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol. Navyše, odsúdený spáchal v skúšobnej dobe i priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, za čo mu bola uložená bloková pokuta, tento skutok bol obdobného charakteru, ako trestná činnosť, za ktorú bol odsúdený vo veci OS Senica, pod sp. zn. OT/5/2008 a preto nemožno vyvodiť záver o tom, že odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život. Na základe týchto skutočností preto navrhol, aby Krajský súd Tmava ako nadriadený súd Okresného súdu Senica zrušil napadnuté uznesenie prvostupňového súdu v celom rozsahu a podľa ustanovenia § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sám rozhodol o nariadení výkonu trestu odňatia slobody.

Odsúdený sa k písomnej sťažnosti prokurátora nevyjadril.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

- a) rozhodne vo veci sám, alebo

- b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

Krajský súd v Trnave, ako súd rozhodujúci o sťažnosti prokurátora proti napadnutému uzneseniu podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov uznesenia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto predchádzalo a zistil, že sťažnosť prokurátora je dôvodná. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil to, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul strany trestného konania, oboznámil všetky potrebné listinné dôkazy a poskytol odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku. Pokiaľ ide o rozsah dokazovania, toto vykonal prvostupňový súd v rozsahu dostatočnom na spravodlivé rozhodnutie vo veci.

Z vykonaného dokazovania však prvostupňový súd vyvodil nesprávny záver, ktorý je v rozpore ustanoveniami Trestného zákona.

Podľa § 50 ods.4 Trestného zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,

b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Podľa § 50 ods. 5 Trestného zákona ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa § 50 ods. 6 Trestného zákona rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v skúšobnej dobe trestné stíhanie pre iný trestný čin. Sťažnostný súd v plnom rozsahu súhlasí s dôvodmi, ktoré vo svojej sťažnosti uviedol prokurátor.

Pri rozhodovaní o tom, či sa podmienené odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, alebo či vykoná trest odňatia slobody, musí súd vždy dôkladne skúmať, či podmienené odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život alebo nie. Za vedenie riadneho života treba považovať to, že odsúdený dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu, rodine i spoločnosti, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spolužitie v bydlisku ani v zamestnaní, nedopúšťa sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Krajský súd v danom smere poukazuje aj na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v zmysle ktorej, ak podmienené odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil, a že podmienené odsúdenie nespĺnilo svoj cieľ, a že podmienené odložený trest treba vykonať (R 19/1976).

V tomto prípade je nesporné, že odsúdený K. F. bol opätovne právoplatne uznaný za vinného z úmyselného trestného činu, ktorého sa dopúšťal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia (ktorá mu plynula od 14.01.2018 do 14.01.2019) a to v období od 01.05.2018 s jej presahom až do 31.01.2019 (čo zároveň umožňuje súdu rozhodovať v 2 ročnej lehote postupom podľa § 50 ods.6 Tr. zák., t.j. do 14.01.2021), keď „úmyselne !!!“ neuhrádzal výživné na svojho maloletého syna, za čo mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Senica pod sp. zn. 2T/49/2019 zo dňa 24.7.2019, právoplatným dňa 17.8.2019, peňažný trest vo výške 200,- Eur a tiež sa dňa 21.11.2018 dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu za „hrubé správanie voči osobe H. F. zo R.“, za čo mu bola uložená v blokovom konaní pokuta vo výške 30 Eur.

Na tejto skutočnosti nemení nič ani fakt, že v súvislosti s vyššie uvedeným úmyselným protiprávnym konaním (trestnou činnosťou) sa na ods. K. F. hľadí, akoby nebol odsúdený, keďže fikcia zahladenia odsúdenia má význam jedine v prípadoch, keď je existencia odsúdenia podľa zákona rozhodnou skutočnosťou, ktorú treba zohľadniť. K uvedenému treba dodať, že účelom inštitútu zahladenia odsúdenia je odstránenie nepriaznivých dôsledkov odsúdenia, ktoré trvajú aj po výkone trestu a ktoré by mohli odsúdenému sťažovať uplatnenie v ďalšom živote (napr. výkon povolania, pri ktorom sa vyžaduje

bezúhonnosť deklarovaná aj výpisom z registra trestov). Preto zahľadanie odsúdenia za trestný čin neznamená zároveň aj fikciu, že páchatel' nespáchal trestný čin.

Nemožno tiež súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že ak by bol odsúdený vo výkone trestu „nikomu tým nepomôže ...“. Práve naopak, je potrebné na tomto mieste zvýrazniť, že obžalovaný by si mal počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia uvedomiť, že pre premenu trestu je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatel'a a že sa ukladá v závislosti od závažnosti činu, ktorý je rozhodujúcim pre rozhodnutie súdu v zmysle § 50 ods.4 Tr. zákona. K naplneniu účelu trestu (v danom prípade podmieneného) tiež prispieva aj jeho preventívne pôsobenie, keď hrozba premeny trestu spôsobom formulovaným v trestnom kódexe odrádza verejnosť od páchania protiprávnej činnosti po podmienenom odsúdení, pričom intenzita tejto prevencie rastie so zvyšovaním vedomia verejnosti o neodvratnosti a spravodlivosti trestov, ktoré i následne reálne postihne osobu páchajúcu protiprávnu činnosť v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Z vyššie uvedených dôvodov, keďže odsúdený bezpochyby porušil zákonom stanovené podmienky pre výkon podmieneného trestu tým, že páchal ďalšiu úmyselnú tak trestnú, ako i inú protiprávnu činnosť, je možné konštatovať, že okresný súd nemal v danom prípade zákonný podklad pre vyslovenie osvedčenia sa odsúdeného v skúšobnej dobe.

Z týchto dôvodov bolo potom nevyhnutným napadnutý výrok ako vecne nesprávny v sťažnostnom konaní zrušiť postupom podľa § 194 ods.1 písm. a) Trestného poriadku a na základe dostatočne zisteného skutkového stavu revidovať rozhodnutie prvostupňového súdu spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Po vyslovení neosvedčenia sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a nariadenia jeho výkonu v dĺžke trvania 4 mesiacov potom sťažnostný súd odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia vzhľadom k tomu, že odsúdený nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (§ 50 ods. 8 Trestného zákona s poukazom § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona).

Z týchto dôvodov sťažnostný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.